

Resolució 697/2022, de 12 d'agost

Número d'expedient de la Reclamació: 681/2022

Administració reclamada: Consell comarcal de l'Alt Urgell

Informació reclamada: Memòria de l'encàrrec del Servei d'atenció domiciliària.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: L'atribut segurament més essencial de la informació és el coneixement que proporciona, de manera que difícilment mereixen la qualificació d'informació les dades no veraces, inexactes o confuses que, més que informar, desinformen i no aporten res, o ho fan amb valors negatius en termes de coneixement. Una notificació que dóna a entendre que no existeix el document notificat i un document notificat com a memòria que anteriorment ho havia estat a títol d'informe, i en dates diferents, són factors que, més que informar, generen dubtes, desinformen. El dret d'accés a la informació pública inclou el de poder accedir a dades fidedignes i no confusionistes de l'objecte sobre el qual es demana informació. En conseqüència, és procedent estimar la Reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a una indicació clara del CCAU sobre si la Memòria que li ha facilitat és efectivament la sol·licitada i, si s'escau, a una explicació dels motius pels quals se li facilita com a Memòria el mateix que anteriorment se li havia facilitat com a informe i, si és aquest el cas, a una indicació clara de què la Memòria sol·licitada no existeix.

Paraules clau: Consells comarcals. Gestió de serveis públics. Memòria. Servei d'atenció domiciliària. Reclamació contra silenci. Informació pública. Informació veraç.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 22 de juliol de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 681/2022, presentada contra el Consell comarcal de l'Alt Urgell (CCAU), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 12 de maig de 2022 la persona reclamant demana al CCAU "la Memòria justificativa de la conveniència, l'oportunitat i la concurrència de l'interès públic de l'encàrrec a mitjà propi de la gestió del servei d'atenció domiciliària del Consell comarcal de l'Alt Urgell, en favor de SUMAR, Serveis Públics d'Acció Social de Catalunya S.L."

3. La Reclamació presentada el 22 de juliol de 2022 indica que el CCAU no ha contestat la sol·licitud.
4. El 28 de juliol de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al CCAU i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 28 de juliol de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
6. El 4 d'agost de 2022 el CCAU notifica a la GAIP l'informe i l'expedient relatius a un procediment anterior de reclamació a la GAIP (45/2022), així com també una Memòria justificativa de la conveniència, l'oportunitat i la concurrència de l'interès públic en la realització del servei d'atenció domiciliària de forma directa mitjançant societat mercantil de titularitat local i el projecte d'establiment del servei d'atenció domiciliària i l'evidència de la seva notificació a la persona reclamant el 4 d'agost de 2022.
7. El 4 d'agost de 2022 la GAIP rep una comunicació de la persona reclamant, que inclou una captura de pantalla de la notificació que ha rebut de la Memòria justificativa indicada a l'antecedent anterior i les al·legacions següents: "tal com s'observa en aquesta captura d'imatge, malgrat que el CCAU justifica la tramesa de la memòria, just a sota defineix que: "no n'hi ha", per tant, al meu entendre, el CCAU em notifica que la memòria que jo sol·licito, no existeix o que no està en possessió de l'ens. Això no obstant, adjunta un PDF que porta per nom Memòria justificativa de la conveniència, l'oportunitat i la concurrència de l'interès públic en la realització del servei d'atenció domiciliària de forma directa mitjançant societat mercantil de titularitat local i el projecte d'establiment del servei d'atenció domiciliària (doc. 01). Adjunto també el justificant d'evidències del procés de notificació (doc. 002). Després de revisar el doc 1, s'observa que no conté la Memòria sol·licitada, i que el seu contingut coincideix íntegrament -llevat de la data que consta al final dels documents- amb un document, el qual, en resposta a la resolució 289/2022, de 7 d'abril, el CCAU em remetia com a informe tècnic en relació al servei d'atenció en l'entorn domiciliari (SAED) a l'Alt Urgell (doc. 03). Atès els fets exposats, en què per una banda se'm notifica la tramesa de la Memòria, afegint que "no n'hi ha", i per l'altra, s'adjunta un document que no correspon a la

Memòria que jo sol·licito, i que ja se'm va remetre com a informe tècnic, sol·licito novament a la GAIP, si s'escau: - Memòria justificativa de la conveniència, l'oportunitat i la concurrència de l'interès públic en la realització del Servei d'atenció domiciliària de forma directa mitjançant societat mercantil de titularitat local i el projecte d'establiment del servei d'atenció domiciliària -i que en el cas que el CCAU no disposi d'aquesta memòria, em sigui comunitat per escrit".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions

legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada en aquest procediment és “la Memòria justificativa de la conveniència, l'oportunitat i la concurrència de l'interès públic de l'encàrrec com a mitjà propi de la gestió del servei d'atenció domiciliària del Consell comarcal de l'Alt Urgell, en favor de SUMAR, Serveis Públics d'Acció Social de Catalunya S.L.”. En la mida que es trobi en poder del CCAU, la Memòria en qüestió s'ha de considerar informació pública i, per tant, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, si no concorren causes legals que en determinin la denegació. No s'han invocat límits al dret d'accés a la informació pública, ni causes d'inadmissibilitat de la sol·licitud, i no és plausible que se'n puguin invocar, atès que es tracta d'un document que haurà tingut que ser objecte d'informació pública, en el procés de creació del Servei. Per tant, cal concloure declarant el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

De fet, el CCAU no qüestiona aquest dret i facilita a la persona reclamant una “Memòria justificativa de la conveniència, l'oportunitat i la concurrència de l'interès públic en la realització del servei d'atenció domiciliària de forma directa mitjançant societat mercantil de titularitat local i el projecte d'establiment del servei d'atenció domiciliària”. La qüestió rau en què hi ha en aquest expedient indicis que permeten posar en dubte que la informació lliurada pel CCAU a la persona reclamant sigui efectivament la sol·licitada.

Per començar, la divergència en el títol de la Memòria. La sol·licitud demana la Memòria relativa a l'encàrrec del SAD a la societat SUMAR; en canvi, la facilitada pel CCAU fa referència a la Memòria d'establiment del Servei i a la seva forma de gestió. Aquesta diversitat de títols pot suscitar dubtes sobre si ambdós documents són la mateixa cosa, si bé la Memòria aportada pel CCAU a aquest procediment justifica l'encàrrec del servei a SUMAR. Nogensmenys, no estaria de més una confirmació formal del CCAU de què la Memòria aportada a aquest procediment és efectivament la sol·licitada per la persona reclamant.

En segon lloc, les al·legacions de la persona reclamant reproduïdes pel darrer antecedent posen de manifest indicis consistents de què el CCAU podria haver utilitzat un document previ diferent, elaborat per una altra finalitat, com a Memòria a facilitar en resposta de la sol·licitud de la persona reclamant. A la vista dels indicis referits per les al·legacions, són més que comprensibles els dubtes que expressa la persona reclamant sobre l'autenticitat de la informació rebuda.

L'atribut segurament més essencial de la informació és el coneixement que proporciona, de manera que difícilment mereixen la qualificació d'informació les dades no veraces, inexactes o confuses que, més que informar, desinformen i no aporten res, o ho fan amb valors negatius en termes de coneixement. Una notificació que dona a entendre que no existeix el document notificat i un document notificat com a memòria que anteriorment ho havia estat a títol d'informe, i en dates diferents, són factors que, més que informar, generen dubtes, desinformen. El dret d'accés a la informació pública inclou el de poder accedir a dades fidedignes i no confusionistes de l'objecte sobre el qual es demana informació.

En conseqüència, és procedent estimar la Reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a una indicació clara del CCAU sobre si la Memòria que li ha facilitat és efectivament la sol·licitada i, si s'escau, a una explicació dels motius pels quals se li facilita com a Memòria el mateix que anteriorment se li havia facilitat com a informe i, si és aquest el cas, a una indicació clara de què la Memòria sol·licitada no existeix.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 d'agost de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 681/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a una indicació clara del CCAU sobre si la Memòria que li ha facilitat és efectivament la sol·licitada i, si s'escau, a una explicació dels motius pels quals se li facilita com a Memòria el mateix que anteriorment se li havia facilitat com a informe i, si és aquest el cas, a una indicació clara de què la Memòria sol·licitada no existeix.
2. Requerir al CCAU que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir al CCAU a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 681/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.